

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra En Vielsestale

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 379. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich07-shoot-idm139805837154688.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Den første Borgen for en lykkelig Fremtid er da Bevidstheden om en vel anvendt Ungdom. Denne Bevidsthed have de begge: begge opdragne og vante til Arbejde have de tidligt lært at hylde Sandheden af den viseste Konges Ord, naar han, der kjendte Livet, alle dets Glæder og Tomheden i de fleste af dem, naar han siger: "Jeg saae meget under Solen, men jeg saae intet bedre end et Menneske som er glad i sin Gjerning." Denne Glæde var deres: under gavnlig Flid, i hæderligt Arbejde henrandt deres første Ungdom; uden Blussel, uden Anger tør De mindes den; og af denne Erindring fødes Haabet om en velsignet Fremtid. Dette Haab skal dernæst næres ved Bevidstheden om usvækket Lyst og Kraft til at fortsætte og vel fuldende det velbegyndte Værk. De eje begge Dele: med friske Sjæls og Legems Evner kunne de vedblive at virke; ja med fordoblet Iver og Styrke ville de nu stræbe mod det skjønnere Maal - fælleds Lyksalighed. Thi dette er Ægtekjerlighedens Løn, at den i den Elskedes Lykke finder sin egen, at den vinder ved enhver Opofrelse, bortgiver uden at miste, og fordobler hver en Glæde netop ved at dele den. Ja E. B.! Saa vist som deres Hjerter nu ere opfyldte af gjensidig inderlig Kjerlighed, og af det ædle Forsæt at bevare, ja end mere at forstærke og forhøje denne, saa roligt og uformørket kan ogsaa deres Blik i Fremtiden være. Paa den ene Side frit Valg, reen Tilbøjelighed, uden hine næsten almindelige og ofte desværre skuffende Hensyn: Rigdom og Højhed. Paa den anden Side kjerlig Hengivenhed, hellig Forpligtelse, at vorde den Elskede fuld Erstatning for Savnet af hine saa højt skatterede Fortrin. Visselig: Haand i Haand, Hjerter ved Hjerter ville de med sikke Fjed vandre Fremtiden imøde. Deres Glæder skal indbyrdes Kjerlighed forhøje og forædle, deres Sorger skal den delende lette. - Men - o der er endnu en sikkrere Borgen for fremtidig Lyksalighed; der er endnu en højere Kjerlighed - den til Livets og Kjerlighedens evige Udspring; den allene skal befæste og forædle den ægteskabelige; den allene kan indgyde det ubetvingelige Mod i Fare, den uovervindelige Styrke i Striden mod Verdens Magt og List, mod selve det svage Hjertes Vildfarelser. Kun denne skjænker hiin urokkelige Tillid, hiint ydmyge Taalmod, hiin blide uforstyrrelige Sjælefred. 380 Elsker Gud! Saa elske de hverandre; ærer hans Sandheds Ord! lyder hans hellige Bud! troer hans faderlige Tilsagn! Da vorder deres ungdommelige Kjerlighed et reent, et helligt, et evigt Venskab; og Fremtiden vil smile dem forhaabningsfuld som Morgensolen imøde.